திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் அமைச்சர் கொடுத்த பதிலைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொல்லட்டும், அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், எல்லா அங்கத்தினர்களும் கொடுத்திருக்கும்போது, அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான பதிலை அனுப்பியிருக்கும்போது, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது, சபையில் எழுப்பக்கூடாது என்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கும்போது, அதில் சிலரை அதை இங்கே எழுப்ப அனுமதித்திருக்கிறார்கள் தலைவர் அவர்களே என்பதுதான் என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைத்தான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். அதை இங்கே எழுப்புவது முறையல்ல; அதை எழுப்பிவிட்டு, அதற்கு அமைச்சர் பதில் அளித்ததும் முறையல்ல. ஆனால் அதைக் காட்டி, ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக எழுப்புவது சரியில்லை, சபைக்கு உகந்தது இல்லை.

4. கவன ஈர்ப்பு.

மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளைத் திறத்தல்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் விதிகள் 41-வது விதியின் கீழ் அவசரமும் பொது முக்கியமுமான கீழ்க்கண்ட காரியத்தை மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:

"தமிழகத்தில் மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்த்து, அவற்றை உடனடியாகத் திறப்பதற்காக தமிழக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள்."

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பொது நலனைக் கருதி தனது கண்காணிப்பில் வைத்திருப்பது உகந்ததென்று மத்திய அரசு கருதுகிற தொழில்களில் ஒன்றாக 1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி, முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் பஞ்சாலைத் தொழில் சேர்க்கப்பட்டு உள்ளது.

இத் தொழிலில் 1965-ம் ஆண்டு வாக்கில் நெருக்கடி நிலை தொடங்கியது. 1966-ம் ஆண்டின் முதற்பகுதியில் இம்மாநிலத்தில் பத்து ஆலைகள் மூடப்பட்டபோது, இந்த ஆலைகளின் தொழில் நுட்ப, நிதி நிலைமைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து பரிவுரைகள் செய்ய கைத்தறிகள் துறை இயக்குநர், தென்னிந்திய ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர், தென்னிந்திய பஞ்சாலைத் தொழில் ஆராய்ச்சிச் சங்கத்தின் இயக்குநர் ஆகியோர் அடங்கிய தொழில் நுட்பத் தனிக்குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்தது. அதன் பரிவுரைகளுக்கிணங்க, கோயம்புத்தூர் கம்போடியா ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் ஜனார்த்தன ஆலை நிறுவனம், சங்கரன் கோயில் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) கீதாஞ்சலி ஆலை நிறுவனம், ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 25·85 லட்சத்திற்கு உத்தரவாத உதவியை

அரசாங்கம் வழங்கியது. பின்னர் மேலும் ஆலைகள் மூடப்பட்டமையால், அந்த ஆலைகளின் சிக்கல்கள் குறித்து ஆராய்ந்து அவற்றை மீண்டும் செயல்படுத்தப் பரிவுரைகள் செய்யுமாறு டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் தலைமையில் 1967, ஏப்ரலில் மூவர் அடங்கிய குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்தது. இக் குழுவின் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில் இம்மாநிலத்திலுள்ள பதினைந்து ஆலைகளுக்கு உத்தரவாத உதவி அளிக்கப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் சோமசுந்தரம் ஆலை (தனியார்) நிறுவனத்துக்கு அளித்த ரூ. 25 லட்சம் உட்பட அரசாங்கம் அளித்த உதவி மொத்தம் ரூ. 173·54 லட்சம் அளவிற்கு எட்டியது. ஒன்பது ஆலைகள் ரூ. 89·72 லட்சம் தொகை வரையில் இந்த உதவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டன. மற்ற நான்கு ஆலைகள் உதவியைப் பெற மறுத்தன. எஞ்சிய ஐந்து ஆலைகள், வர்த்தக வங்கிகளிலிருந்து இன்னும் கடன் தொகையைப் பெற வேண்டும்.

பல முறைகளில் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய வணிக அமைச்சரைச் சந்தித்து, பல இடர்ப்பாடுகளினால் தொல்லைப்படும் இத்தொழிலிற்குப் புத்துயிர் அளிக்க உத்தரவாத உதவி மட்டும் போதாதாகையால் இத் தொழிலுக்கு உதவியளிக்கும் அவசியத்தை அவரிடம் வலியுறுத்தியதன் விளைவாக இந்திய அரசு கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது:—

(1) நிதி, வணிக அமைச்சகங்களில் துறைச் செயலாளர்களும் பம்பாய் துணி ஆலை ஆணையாளர், சென்னை கைத்தறித் துறை இயக்குநர் ஆகியோரும் அடங்கிய துறைகளுக்கு இடையிலான பிரிவு ஒன்றை அமைத்தது. உதவிக்காக கம்போடியா ஆலை நிறுவனம், ரங்க விலாஸ் நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம் ஆகியவற்றின் சிக்கல்களை ஆராயவே மேற்படி பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. இப் பிரிவின் அறிக்கை இந்திய அரசிடம் உள்ளது.

(2) மின்சாரப் பயன் இன்றித் தயாரிக்கப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளை வழவழப்பாக்குவதற்கு அண்மையில் விதிக்கப்பட்ட ஆயத்தீர்வையை நீக்கியது.

(3) ஒரு ரூபாய்க்கு 5 காசு சிறப்புக் கூடுதல் தள்ளுபடி அளிக்க ஒப்புதல் அளித்தது; அதாவது கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கைத்தறித் துணிகளைச் சில்லறையாக விற்பதற்கு மூன்று திங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவு வரையில் ஒரு ரூபாய்க்கு 10 காசு வீதம் தள்ளுபடி அளிக்க ஒப்பியது முதலில் 25-5-1968 முதற்கொண்டு மூன்று வார கால அளவிற்குச் சிறப்புத் தள்ளுபடியை மாநில அரசாங்கம் செயல்படுத்தியது. எஞ்சிய கால அளவு தேவை எழும்போது திருவிழாக் காலங்களில் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படும்.

(4) ஆலைகளில் தேங்கிக் கிடக்கும் நூல் இருப்பைக் குறைக்க உதவும் நடவடிக்கையாக கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் நூல் வாங்குவதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 50 லட்சம் கடன் தொகையை வழங்கியது.

1968 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(5) நூலும், குறிப்பாகக் கைத்தறித் துணி உட்படத் துணியும், ஏற்றுமதி செய்ய ரொக்கப் பணம் அளிக்கும் திட்டம் நீடிக்கப்பட்டது.

(6) கீழ்வரும் சங்கங்களுக்கு முன்பணமாக இருப்பு மதிப்பின் 90 சதவீதம் இந்திய ஸ்டேட் வங்கி அளிக்கக்கூடிய நூல் மதிப்பின் 20 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல் இந்திய அரசு வழங்கும் உத்தரவாத உதவி அடிப்படையில் திரட்டப்படும் நிதியுடன் தென்னிந்திய ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கமும் தமிழ்நாடு ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கங்களும் இணைந்து செயல்படுத்தும் இருப்பு வைப்புத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதனால், இந்திய அரசுக்கு ஏற்படும் விரயத்தில் 50 சதவீதத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட உத்தரவாத உதவியுடன் இந்த அரசாங்கம் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது :—

(1) இந்த ஆலைகள் தயாரித்து நூல் பதிவுபெற்ற ஏற்றுமதியாளர்களுக்குச் செய்யும் விற்பனையின் மீது 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டுப் பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தத்தக்க வரி சம்பந்தமாக 1--6--1968 முதற்கொண்டு பஞ்சாலைகள் அனைத்திற்கும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழும் இந்த விற்பனைகள் சம்பந்தமாக இது போன்ற விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) தகுந்த காரணங்கள் இருந்தால், பஞ்சாலைகள் சட்டப்படி அளிக்கவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளைச் செலுத்த கால நீட்டிப்பு அனுமதித்தது.

(3) மதிப்பையொட்டியன்றி சதுர மீட்டர் அடிப்படையில் துணிகள் மீது ஆயத் தீர்வை விதிப்பது, மட்டரக, நடுத்தர வகை துணிகளைப் பயன்படுத்தும் ஏழை மக்களைப் பாதிப்பதாலும், நடுத்தர மக்களுக்காக இந்த வகைத் துணிகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளைப் பெரிதும் பாதிப்பதாலும் குறிப்பிட்ட தீர்வைகளுக்குப் பதிலாக மதிப்பீட்டின் பேரில் வரி விதிப்பதற்கு இந்திய அரசுக்கு இந்த அரசாங்கம் கடிதம் எழுதியுள்ளது.

அண்மையில் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் மத்திய வணிக அமைச்சரைக் கண்டு பேசியதன் விளைவாக இம்மாநிலத்திலுள்ள இருபது ஆலைகளின் சிக்கல்களை ஆராய 1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் மூன்று ஆய்வுக் குழுக்களை இந்திய அரசு அமைத்தது. 1968, செப்டம்பருக்கு முன் அவற்றின் அறிக்கைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

இத் தொழிலில் நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்கான முக்கியக் காரணங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) நிலையாக அதிகரித்து வரும் வர்த்தகப் பற்றுக்குறை ;

(2) பருத்தி நூல், கைத்தறித் துணி இவற்றின் விற்பனையிலிருந்து ஈட்டும் தொகை குன்றியது;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 20

(3) ஆலைகளில் உள்ள பழைய இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய இயந்திரங்களை மாற்ற அவை தவறியது;

(4) பருத்தி நூலின் மீதும் துணிகள் மீதும் விதிக்கப் பட்டுள்ள ஆயத் தீர்வையை உயர்த்தியது;

(5) வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் அகவிலைப்படியை இணைத்ததன் விளைவாக சம்பளப் பட்டியலில் உயர்வு ஏற்பட்டது;

(6) நாட்டின் தென் பகுதியில் நூற்பு ஆலைகள் மிக அதிக மாகத் தோன்றியதால், அவற்றின் விளைவாகப் பொருளாதாரத்தில் சம நிலை நிலவாதது.

இக் காரணங்களால் இத் தொழிலில் நீண்ட கால நோக்கில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலை உள்ளமையால், இத் தொழி லின் நிலைமையை எந்த அளவுக்கு மேம்படுத்த முடியுமென்று அர சாங்கம் ஆய்வு செய்து வருகிறது.

(2) திருச்சி வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர் குறைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகள்.

DR. H. V. HANDE : Sir I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Industries to a matter of urgent public importance, namely, the suspension order issued on 25 lecturers of Regional Engineering College, Tiruchirappalli even after withdrawal of strike on 15th July 1968, commenced by them on 10th July 1968, and also the need to take immediate steps to redress the grievances of staff members.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி, டாக்டர் எஸ். ஜி. மணவாளராமானுஜம் தலைமையில் உள்ள தன்னுரிமையுள்ள ஆளுநர்க் குழுவினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு தனித்தியங்கும் நிலையமாகும். எனினும், அக் கல்லூரி முற்றிலும் மைய அரசாலும் மாநில அரசாலும் அளிக்கப்படும் பொருளுதவி யாலேயே நடைபெறுகிறது. அக் கல்லூரிப் பணியாளர்களைப் பற்றிய பொருள்களுக்கு ஆளுநர்க் குழுவே பொறுப்புடைய தாகும். எனினும், அரசிடம் உள்ள தகவலை யொட்டி, பின்வரும் விவர அறிக்கை அளிக்கிறேன்.

1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அக் கல்லூரிப் பணியாளர் களில் சிலர் ஆளுநர்க் குழுவின் தலைவரிடம் நேரடியாகக் கூட்டு மனு ஒன்றைச் சமர்ப்பித்தனர். அம் மனுவில் அவர்கள் தங்கள் பணி நிலைமைகளைக் குறித்துத் தங்களுக்குள்ள குறைகளையும், கல்லூரி முதல்வரைப் பற்றிச் சில குற்றச் சாட்டுகளையும் தெரி வித்திருந்தனர். இவ்வரசின் விருப்பப்படி, கல்லூரி ஆளுநர்க் குழு 23—4—1968 அன்று கூடி மேற்படி மனுவை விவரமாக ஆய்வு செய்தது. பணியாளர்களின் கூட்டு மனுவில் இருந்த தெளிவற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரமில்லையென்று ஆளுநர்க் குழுவிற்குத் தெரிந்தபோதிலும், சட்டரீதியாக கல்வித் துறையிலும் நிர்வாகத் துறையிலும் கல்லூரிக்கும் தலைவராக அமைந்த கல்லூரி முதல்வர்